

Men det forandrer jo hverken Grundloven eller saadanne Dokumenters retslige Betydning. Den Forskjel er der altsaa, at Forkastelsen af foreløbige Love i Almindelighed, hvad enten den sker efter privat Initiativ eller ei, ophæver den lovlige Retsvirkning af dem, for saa vidt de ere grundlovs-mæssigt udstedte, hvorimod Forkastelsen af de andre, hvad enten det sker i Folge Regeringsforelæggelse eller ved privat Initiativ, er en Meningstilskjendegivelse fra Thingets Side. Saaledes har jeg ogsaa opfattet Thingets Anskuelse om, at dette Instrument er ulovlig udstedt og derfor er ligesaa lidet gyldigt nu som før, at vi leve paa bar Bund udenfor Grundloven med Hensyn til alt det Finantielle. Nu er altsaa denne Meningstilskjendegivelse lige overfor Finantsprovisoriet af Oktober klart og tydeligt fremsat af Folkethinget ved Forkastelsen efter privat Initiativ. Deri er jeg fuldstændig enig. Nu foreligger der et Forslag, i Indhold ligelydende med det forkastede. For saa vidt Regeringen nu paastaar, at det ogsaa er den foreløbige Lov, og henviser dertil i Anmærkningerne og støtter sin Betragtning paa Høiesteretsdommen, kunde det give os en yderligere moralsk og politisk Grund til at stille os saa skarpt som muligt over for dette Forslag, fordi det i Anmærkningerne siges at være en eksisterende Lov, trods Folkethingets Forkastelse, men iøvrigt jo i sit Indhold beiler til Folkethingets Gunst og Anerkjendelse af Ministeriets provisoriske Foranstaltninger paa Finantsomraadet fra 1ste April og videre Finantsaaret ud. Det gaar Lovforslaget ud paa. Der vil jo retslig ikke være Noget til Hinder for, at Folkethinget, trods Forkastelsen af den foreløbige Lov, senere nu her vedtager en endelig Lov af det Indhold, Regeringen forlanger. Det vilde kun være, at man formelt havde forkastet Loven ved det private Initiativ, men nu reelt gif ind paa Indholdet. Der vilde ikke være Noget til Hinder derfor. Men naar der nu foreligger en Begjæring fra Ministeriets Side om, at Folkethinget skal anerkjende dets provisoriske Foranstaltninger fra 1ste April, give det sit Samtykke til, hvad det har gjort fra 1ste April til Dato, Finantsaaret gennem — det er den reelle, finantielle Side af Sagen, og det er Forslagets Mening, og det kommer saaledes til Thinget — saa siger jeg, at det er det Skarpe fra Folkethingets Side mod dette Ministerium strax at slaa denne Anordning ned ved Forkastelse af selve Forslaget, ikke lade Verden ud ad eller Ministeriet være i Tvivl om, at vi ogsaa af Hensyn til Ind-

holdet ikke vilde ad den regelmæssige Lovgivnings Vej tage dette Forslag i Forbering og Behandling, hvilket vilde lægges for Dagen under den Forudsætning, at vi gif ind paa denne Anmodning. Det er anbefalet at gaa Forhandlingens Vej ogsaa lige overfor dette Forslag, og naar det er begrundet med, at vi burde gjøre det for ikke at svække det private Initiativ, er jeg ikke enig deri, og Folkethinget bør heller ikke kunne være enig deri, naar det henholder sig til, hvad man foretog og udtalte i Foraaret 1886 ved Forkastelsen af det da af Regeringen med nærværende ligelydende Provisorium. Siden det skete, har der i lignende Tilfælde som dette ingen Forhandling fundet Sted, og den Grund, der nu anføres, at man vilde svække det private Initiativ ved nu at forkaste dette Forslag, er derfor ganske ny og i Strid med det i Foraaret 1886 Udtalte og Vedtagne, og denne ny Grund er aldeles uholdbar; svækkedes det private Initiativ ved Forkastelsen nu, have vi svækket det i 1886, men det anerkjender jeg paa ingen Maade er sket. Det private Initiativ staar fuldstændig retslig ved Magt, fordi vi tage det nye Forslag, der her foreligger, under den Behandling, som vi efter dets Indhold og samtlige Omstændigheder, der have staaet Stillingen, finder rigtigt. Det private Initiativs Betydning har aldeles Intet at gjøre med vor Stilling til Spørgsmaalet i dette Dieblit, om vi vilde tage dette Aktstykke som et nyt Forslag under Behandling, eller vi ikke vilde. Nu siger man: I Fjor gjorde vi det saaledes, og vi kunne ogsaa gjøre det i Aar. Jeg siger: Sa, det høie Thing kan gjøre det og kan gjøre det med en vis formel Konsekvents efter min Opfattelse af, hvad vi gjorde i Fjor i Mod-sætning til, hvad vi gjorde Aaret forud, det indrømmer jeg. Men naar man gjorde det i Fjor, var min Opfattelse den, at man var under Forhandling mod Ministeriet og vilde fortsætte den. Jeg kan ikke opfatte Stillingen ganske saaledes i Aar, idet den politiske Forhandling, der er ført her i Salen i Oktober, giver mig et noget andet Billede af det, og den Forhandling, der føres her i Salen, er jo den offentlige Forhandling, hvoraf man skal drage sine Slutninger. Jeg skal ikke komme ind paa det — jeg skal ikke kritisere det, det maa Folkethinget jo gjøre, som det vil. Men mig forekommer det ifølge min Opfattelse, at det vilde være rigtigst nu strax, at vi have dette Dokument forelagt, at stemme imod det som det stærkeste Udtryk for Modstanden imod dette Ministerium. Man siger absolut, at Forkastelsen vil have til Folge en Oplosning af det høie Thing.